

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1012-0/2026
Érkezett:	2016 MÁJ 25.
Alkotmánybíróság 1051 Budapest Donát utca 35-45. Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úr részére	Kezelőiroda: 1
Melléklet:	12 db 6
Tárgy: Alkotmányjogi panasz előterjesztése	

KECSKEMÉTI TÖRVÉNYSZÉK	
FŐLAJSTROM SZÁM KEZDŐIRATON:	
Érkezett:	2016 MÁJ. 17
PÉLDÁNY:	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROM SZÁM UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] mint perbeli felperes a Kecskeméti Törvényszék 10.P.21.266/2015/6. számú elsőfokú ítélete, valamint a 10.P.21.266/2015/20. számú és a Szegedi Ítéltábla Pf. I. 20.480/2016/2. számú végzése ellen - melyekkel az ítélet elleni fellebbezésem hivatalból elutasítja - az alábbi

alkotmányjogi

panaszt terjesztem elő, a törvényes határidőn belül, kérve a T. Alkotmánybíróságot, hogy az eljáró bíróságokat kötelezni szíveskedjen új eljárás lefolytatására, és mindemellett szíveskedjen megállapítani a bírói döntések alaptörvényellenességét, és szíveskedjen a fentebb hivatkozott döntéseket megsemmisíteni. Továbbá a Pp. 73./A. szakasz (1) bekezdésének rendelkezését alaptörvényellenessége miatt megsemmisíteni.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét és személyem jogosultságát az alkotmányjogi panasz előterjesztéséhez az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 1.,27. szakasza, valamint az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés d.) pontja, illetőleg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban:Pp.) 359./B. szakasz (1) bekezdése alapozza meg.

Alaptörvény és Nemzetközi egyezményesértés:

Az Alaptörvény II. Cikkét, XV. Cikk (1),(2) bekezdését, XXVIII. Cikk (1),(7) bekezdését, és az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok védelméről szóló 1950. évi Római Egyezmény 6.,13,14.,17., Cikkeit sértették a hivatkozott bírói döntések, és a Pp. 73./A. szakasz (1) bekezdése.

Vizsgálni kért jogintézmények:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen vizsgálat tárgyává tenni a Pp. 2. szakasz (4) bekezdését és a Pp. 73./A. szakasz (1) bekezdését valamint a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Jstv.) 16. szakasz (2) bekezdés b.) pontját

Alapjogsérelem indokolása:

1.) A bírói döntések és a Pp. 73. szakasz (1) bekezdése, valamint a Jstv. 16. szakasz (2) bekezdés b.) pontja az alábbi indokolás miatt áll ellentétben az Alaptörvény előbb hivatkozott rendelkezéseivel:

Az elsőfokú bíróság - úgy ahogy de - ítéletet hozott.

Jogorvoslatot terjesztettem elő az ítélet ellen, és ezt követően felhívott az elsőfokú bíróság arra, hogy biztosítsak jogi képviselőt magamnak.

Az Igazságügyi Főosztályt kértem pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezésére de nem biztosított jogi képviseletet, egyéb állásfoglalás mellett, melynek lényege, hogy „sok” kérelmet terjesztettem elő az Igazságügyi Főosztályhoz, és ezért előre eredménytelen, illetőleg rosszhiszemű joggyakorlásnak minősül a pártfogó ügyvédi képviselet iránti kérelem.

Ennek okán nem állt módomban jogi képviseletet biztosítani a vagyoni helyzetem miatt.

Nem számított az Igazságügyi Főosztálynál, hogy a per már folyamatban volt, és nem megindítani kívántam a peres eljárást, hanem a jogorvoslati jogom gyakorlása érdekében volt szükségem pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezésére. Mindezek ellenére utasították el a pártfogó ügyvédi képviselet iránti kérelmem.

Figyelemmel a szabályozásra, mely szerint a Törvényszék elsőfokú eljárása alatt hozott ítélet ellen jogi képviselet szükséges - *a fellebbező fél számára* - az Ítéletábrá előtt, így a vagyontalanságom - *mely miatt ügyvédet fogadni nem tudtam* - az ügyvédi képviselet hiánya miatt a fellebbezésem érdemi elbírálását megakadályozta.

Az ítélet elleni fellebbezésem - ügyvédi képviselet hiánya miatt - hivatalból elutasító elsőfokú végzés elleni fellebbezésem a Szegedi Ítéletábrá elutasította, helyeselve, helyben hagyva az elsőfokú - ítélet elleni fellebbezésem - hivatalból elutasításáról rendelkező végzésben foglalt indokokat.

Álláspontom szerint a jogorvoslati jog gyakorlását nem lehet olyan feltételhez kötni amely annak gyakorlását - egy bizonyos tulajdonsággal rendelkező csoport számára - nem, vagy kivételes esetben - egy harmadik személy döntésének függvényében - biztosítja.

A harmadik személy jelen esetben a Bács - Kiskun Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Főosztálya.

A kötelező jogi képviselethez kötése a jogorvoslatnak teljes mértékig okszerűtlen, mert a törvény nem azt kívánja meg, hogy ügyvéd írja meg a jogorvoslatot, hanem azt hogy ügyvéd képviselje a fellebbező felet. Emiatt azt sem lehet állítani, hogy a jogalanyok szakértelem hiányában az Ítéletábrá előtt nem tudnák képviseltetni magukat, és emiatt indokolt a kötelező ügyvédi képviselet.

Továbbá a jogorvoslat eredményeként a döntés megváltoztatására is sor kerülhet, így indokolatlan a fellebbező fél részére kikötni a kötelező ügyvédi képviseletet, mert az első fokon nyertes fél a másodfokú döntés folytán az elsőfokon vesztes fél fellebbezésének eredményeként másodfokon vesztesként is kikerülhet az ügyből, de mindezek ellenére fellebbezési ellenkérelmet minden megkötés nélkül előterjeszthet az első fokon nyertes fél. Így a fegyverek egyenlőségének elve is némileg sérül.

A vagyontalan jogalany, ha és amennyiben nem tudja a fellebbezését elkészíteni, akkor ügyvédi képviselet iránt kérelmet terjeszthet elő, és a harmadik - ennek engedélyezésére jogosult - személy önkényétől függően kaphat ügyvédet, aki a fellebbezést segít elkészíteni. Ellenben azokkal akik anyagi helyzetüknél fogva tudnak ügyvédet fogadni harmadik személy döntésétől függetlenül.

Ha valaki nem tudja egymaga a fellebbezést elkészíteni akkor az önrendelkezési jogánál fogva dönthet arról a kötelező ügyvédi képviselet nélkül is hogy ügyvéd fogad, illetőleg erre irányuló kérelmet terjeszt elő az Igazságügyi Főosztályhoz. De maga a kötelező kikötés mely szerint „ügyvéd kell” alkotmányosan - véleményem szerint - nem igazolható, megszorítsa a jogorvoslati jog tényleges gyakorlásának, és az ügyteher csökkentésére szolgál. Mindezt erősíti, hogy a másodfokú bíróságként eljáró Szegedi Ítéletábrá is egyrészt hivatalból (Pp. 252. szakasz 1.,2. bekezdés), másrészt a fellebbezési kérelem keretei között (Pp. 252. szakasz 3.,4. bekezdés) bírálja felül az elsőfokú bíróság ítéletét. Három bíró van, így három ember vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletét, emiatt

érthetetlen hogy mi okból kifolyólag kell kötelező ügyvédi képviselőnek kötni a jogorvoslati jog gyakorlását, illetőleg miért kell a felülbírálatnál az ügyvédi szakértelem, hiszen a Szegedi Ítéletábrla is ugyanazon szabályok mellett bírálja felül a Törvényszék ítélete elleni fellebbezéseket, akárcsak a Törvényszék a Járásbíróság ítélete elleni fellebbezéseket, annyi különbséggel hogy az Ítéletábrlának ehhez „ügyvédi segítség” van szüksége a jelen állás szerint.

A jogorvoslati jog velejárója a felsőbb bírói úthoz való jog, így a bírói úthoz való jogom is sérült, mert a Pp. 73./A. szakasz (1) bekezdése szerinti rendelkezés hiányában a jogorvoslat elbírálásra került volna esetemben is, mely miatt így még a T. Kúria eljárása is lehetővé vált volna, tekintettel arra is, hogy személyiségi jogi perben a perbeli követelés értékétől függetlenül van lehetősége a jogalanynak a Legfelsőbb Bíróság eljárását is kezdeményezni, hozzáteszem hogy sajnos azt is csak jogi képviselővel, így emiatt a T. Alkotmánybíróság ügyterhe nő, amellet, hogy sok esetben a T. Királyi Kúria, orvosolni tudná a jogerős ítélet „hibáit”, még mielőtt a T. Alkotmánybíróság eljárását a jogalany kezdeményezné.

A nem vagyontalan jogalanyok számára is korlátozást jelent a kötelező ügyvédi képviselő, az első fokon vesztes jogalanyok vonatkozásban, de a vagyontalan jogalanyok számára olyan súlyos fokú alapjogkorlátozást jelent a kötelező ügyvédi képviselő kikötése mely gyakorlati szinten - figyelemmel arra hogy harmadik személy engedélyéhez kötik az ügyvédi képviselő engedélyezését, mely során a harmadik személy önállóan mérlegeli hogy biztosít - e az adott jogalany részére ügyvédi képviselőt, és még ha a harmadik személy engedélyezi az ügyvédi képviselőt, akkor sem biztos hogy megfelelő időn belül illetőleg hogy a felkeresett ügyvédek valamelyike vállalja az ügyet - képes ellehetetleníteni a jogorvoslati jog gyakorlását, így az ügy érdemétől függetlenül akár a hibás döntés is jogerőre emelkedhet.

A fentiek alapján a kötelező ügyvédi képviselő álláspontom szerint csak egy alapjog gyakorlását megszorító indokolatlan korlátozás, melynek ésszerű igazolható oka nincs.

2.) Hozzáteszem hogy a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (továbbiakban: Jstv.) 16. szakasz (2) bekezdés b.) pontja is alaptörvényellenes, mert a harmadik személy ezen jogintézmény által biztosított jogosultság által dönthet a pártfogó ügyvédi képviselő iránti kérelem elutasításáról önálló mérlegelés alapján. Gondolok itt arra hogy a bíróság által engedélyezett teljes személyes költségmentesség ellenére a bíróságtól eltérően megítéli, felülmérlegelheti egy harmadik személy hogy jogosult vagyok e a pártfogó ügyvédi képviselőre, holott a bíróság rosszszeműség illetőleg előre eredménytelen kereset esetén nem is engedélyezne költségmentességet. (Pp. 85. szakasz 3. bekezdés)

De ezen jogintézmény esetleges alkotmányellenessé nyilvánítása esetén is a harmadik személy végző soron az eljárás elhúzásával ellehetetlenítheti a jogorvoslati jogom gyakorlását, ha a Pp. 73./ A. szakasz (1) bekezdésének rendelkezése a jogrendszerben fennmarad. Így elsődlegesen a kötelező jogi képviselőt előíró jogintézmény esetleges megsemmisítése esetén a Jstv. - ben írott fentebb hivatkozott jogintézmény előírása a jogorvoslati jog gyakorlását nem sértené.

3.) A Szegedi Ítéletábrla Pf. I. tanácsának nincs jogosultsága elbírálni személyiségi jogi perben ítélet ellen előterjesztett fellebbezést, illetőleg ilyen perben a végzés ellen előterjesztett fellebbezést. A Pf. II. tanácsnak volt az ügyelosztási rend szerint jogosultsága elbírálni a fellebbezésem az elsőfokú bíróságnak a fellebbezésem hivatalból történő elutasítása miatt benyújtott fellebbezésem.

Az ügyelosztási rendtől való önkényes eltérés folytán a törvényes bíróhoz való jogom sérült mely a pártatlan bírói eljáráshoz való jogom része, így ekként a tisztességes eljáráshoz való jogom is sérült, mert nem az ügyelosztási rend szerint kijelölt bírók jártak el az ügyemben.

A tisztességes eljáráshoz való jogot védő törvényes bíróhoz való jogom sérelme miatt már álláspontom szerint önmagában tisztességtelenné vált az eljárás, mivel a Bszi. 2. szakasz (2) bekezdése alapján a jogszabályok normatartalmának érvényesülni kell, ez a jogbiztonság alapvető követelménye, és e nélkül hogy a jogszabályok rendelkezései biztosítottak legyenek majd hogynem elképzelhetetlen a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítása.

Az ügyelosztási rendtől való eltérés okát nem adta a T. Szegedi Ítélet, így mindez alátámasztja az önkényességet.

4.) Az emberi méltóságom sérti, hogy a vagyoni helyzetem akadályozza a jogorvoslati jogom gyakorlását, hiszen emiatt nem bírálta el érdemben az ítélet elleni fellebbezésem a T. Szegedi Ítélet. Így hátrányos megkülönböztetés ért a szabályozásból eredően figyelemmel az egyéb tényezőkre. Hozzáteszem hogy ahogy esetemben úgy más szegények esetében is megtörténhet az hogy egyéb hivatkozás mellett más ürügyen elutasítja az Igazságügyi Főosztály a szegény jogalany ügyvédi képviselő engedélyezésére vonatkozó kérelmét, mely miatt a szegény jogalany nem tudja a jogorvoslati jogát érdemben gyakorolni. A társadalom nagy részét érinti a jelenség. A vagyontalanságom miatt a nem vagyontalanokkal peres felekkel történő összehasonlításban a megkülönböztetésemnek ésszerű indoka nincs, és így mindez sérti az emberi méltóságom.

Megjegyzem hogy a perindítás a jogállami jogviták törvényes elintézésének a megfelelő módja, és kifejezetten aggályosnak tartom, hogy én mindegy milyen ügyben, de ha pert indítok vagy épp ellenem indítanak és a Törvényszék mindig engem hoz ki pervesztesként, emiatt még a jogorvoslati jogom sem tudom gyakorolni, és magasabb bírói fórumra sem tudok menni ahol pártatlanok lennének velem szemben, mert a jogorvoslati jogom nem tudom gyakorolni egy harmadik személy tenykedése miatt, akihez a vagyoni helyzetem miatt kell pártfogó ügyvédi képviselő iránti kérelmet előterjesztenem hogy a jogorvoslati jogom gyakorolni tudjam. Így totálisan ki vagyok szolgáltatva figyelemmel arra hogy a bírói jogvédelem szintje esetemben Kecskeméten egyenlő a nullával. Ha engem ér sérelem, rágalom, bárki részéről akkor az mindig helyes és úgy a jó a Törvényszék szerint. Elfogultságot senki nem jelent be, hanem egyszerűen ellenem ítélt, hogy hátrányom keletkezzen. És erős a gyanúm, hogy az Igazságügyi Főosztály is Törvényszéki befolyás hatására nem biztosít ügyvédet, mivel a pártfogó ügyvédi képviselő iránti kérelmem elutasítása alapjául hivatkozott indokok részükről alaptalanok.

5.) Az Abtv. 25. szakasza és a Pp. 2. szakasz (1),(4) bekezdésének összevetése alapján a jogorvoslati jogom gyakorlását akadályozó esetben az eljáró Bírónőnek kezdeményezni kellene a T. Alkotmánybíróság eljárását, mert az Alaptörvény 28. Cikke szerint az Alaptörvénnyel összhangban kell a jogszabályokat alkalmazni. És ha valaki a vagyontalansága miatt nem tudja gyakorolni a jogorvoslati jogát akkor ez semmiképpen nem lehet Alaptörvénykonform.

Hozzáteszem, hogy az Igazságügyi Főosztály csak a vagyontalan jogalanyokkal szemben tud visszaélni a jogával, így megkülönböztetni is csak a szegényeket tudja, hiszen a vagyonosabb személyek számára nem adott a lehetőség az Igazságügyi Főosztálytól való pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezésének igénylése. És ha a vagyoni viszonyai miatt nem jogosult személy igényel pártfogó ügyvédi képviselő akkor az ilyen személy részére hozott elutasító Igazságügyi Főosztály által hozott döntés nem minősülhet visszaélésnek, mert ekkor jogos a döntés, ha a gazdagnak nem adnak pártfogó ügyvédet, mert az tud fogadni is, de az ha a szegénynek nem adnak, akinek az egy főre jutó jövedelme a 28.500 forintot sem éri el, és így, ilyen feltételek mellett nem biztosítanak pártfogó ügyvédi képviselőt, és emiatt sérül a jogorvoslati jog, az joggal való visszaélés. A vagyonosabb személyek számára is hátrány a kötelező ügyvédi képviselőt előíró jogintézmény, mert enélkül is, így felesleges költségbekeveredés nélkül is lehetne gyakorolni a jogorvoslati jogot. A szegények esetén hozzám hasonlóan lehetőség van a joggal való visszaélésre - így arra hogy a jogorvoslati jogom gyakorlását ellehetetlenítsék, és önkényes eljárást folytassanak - még a bíróságok számára is. Nincs olyan ésszerű indok mely alapján a Járásbíróságnál kezdődő ügyletől eltérő

szabályokat kellene hogy támasszon az olyan ügyek elintézésére a törvény ahol a Törvényszéken kezdődik az ügy. Hiszen a fél akkor is fogadhat ügyvédet ha a képviselő nem kötelező. Emiatt a gazdagabb réteg mentesülhet a többletköltségek alól, a szegény meg felülbíráltathatja az ítéletet az Ítéletábrával.

Így joghátrány amiatt nem érhet senkit ha nem kötelező az ügyvédi képviselő az eljárásban. Amennyiben a T. Alkotmánybíróság, eljárásához - amelynek kezdeményezéséhez nagy fokú szakmai tudás szükséges - nem kell ügyvédi képviselő, akkor a Szegedi Ítéletábrá eljárásához sem kell. Személyes véleményem szerint a Szegedi Ítéletábrá nagymértékben elmarad a T. Alkotmánybíróságtól. Az alkotmányos önrendelkezési jog korlátozása az ha a fél nem döntheti el, igényel e ügyvédet, hiszen az önrendelkezési jog azt is magával foglalja hogy a fél eldöntse, hogy valamely lehetőséget nem veszi igénybe. A tisztességes eljáráshoz való joggal szorosan összefüggő jogorvoslati jog gyakorlása során történő önrendelkezési jog megszorítása véleményem szerint elfogadhatatlan.

Joggal való visszaélésnek tartom azt is mikor a Törvényszék tisztességtelenül jár el és elutasítja a keresetemet azon az alapon hogy ügysem tudok tovább menni, mert a jogorvoslati jogom gyakorlásához ügyvédi képviselő szükséges, és ahhoz hogy fogadjak ügyvédet nincs pénzem, továbbá az Igazságügyi Főosztály sem ad. Álláspontom szerint azért nem kezdeményezte az elsőfokú bíróság a T. Alkotmánybíróság eljárását mert köze van ahhoz hogy én nem kapok ügyvédet, így nemhogy a Szegedi Ítéletábráig nem jutok el, de még a T. Királyi Kúria eljárását sem áll módomban kezdeményezni.

Nem értem a T. Szegedi Ítéletábrá Pf. I. - s tanácsát sem, hiszen köztudott, hogy a Szegedi Ítéletábrá Pf. I. - s tanácsa hozza országsszerte a legprecízebb döntéseket.

Így méginkább érthetetlen hogy jelen ügyben miért nem kezdeményezte a T. Alkotmánybíróság eljárását, holott olyan jogszabályt kellett alkalmaznia álláspontom szerint mely alaptörvényellenes.

Alapjogsérelem lényege:

A hivatkozott bírói döntések miatt a jogorvoslati jogom nem érvényesült az alkotmányellenes jogalkalmazás és a Pp. 73./ A. szakasz (1) bekezdésében kikötött kötelező ügyvédi képviselő miatt, mert a védett tulajdonságom (szegénységem) miatt nem állt módomban ügyvédet fogadni, és a harmadik személy aki a vagyoni viszonyokon alapuló pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezésére jogosult, visszaélt a jogosultságával, és ezáltal a bírósági eljárásban önkényes megkülönböztetés ért, mert végső soron a vagyoni helyzetem miatt nem gyakorolhattam a jogorvoslati jogom, a gazdagabb jogalanyokkal ellentétben, mely miatt az emberi méltóságom sérült. Továbbá a törvényes bíróhoz való jogom is sérült mert az ügyelosztási rendtől önkényesen eltért a T. Szegedi Ítéletábrá, ezzel a pártatlan bírói eljáráshoz továbbá a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogom sérült.

Egyéb:

A személyes adataim nyilvánosságra hozatalát nem ellenzem, ahhoz hozzájárulok, és kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen hiánypótlásra felhívni ha esetlegesen hiányosan terjesztettem volna elő az alkotmányjogi panaszom.

2009.01.06. napján nagynéném élettársa kivert a nagymamám ingatlanából, mínusz 10 fokban, ezzel hajléktalanná téve engem és édesanyám, mindezt tették azért hogy ne kelljen kifizetni az édesanyámat illető tulajdoni részesültséget, mely a korábban eladott családi ingatlanból édesanyámat illetett volna az adás vétel során írt szerződés alapján.

Az ekkor ért megrázkódtatások és az emiatt kialakult betegségeim miatt pert indítottam pert a nagynéném élettársa ellen, ahol többször meg nem engedhető módon rágalmozgattak meg.

A Törvényszék eljárásról eljárásra minden otromba, visszataszító megnyilvánulásukat rendben talál és nem szankcionizálja a cselekményeiket, ezzel hallgatólagosan ösztönzi az ehhez hasonló cselekmények elkövetésére és a hírnevem rontására.

A Kúria eljárását sajnos nem állt módomban kezdeményezni.

Melléklet: első másodfokú ítélet és egyéb ügyiratok.

Kiskunhalas, 2016. május 12.

/Indítványozó/

KECSKEMÉTI TÖRVÉNYSZÉK	
FŐLAJSTROM SZÁM KEZDŐIRATON:	
Érkezett: 2016 MAJ. 17	
PÉLDÁNY :	FELZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
FŐLAJSTROM SZÁM UTÓIRATON: P. 21266/15	

/34.